

L U I E M I L

Prin ferestrele deschise, intră vântul cel de seară
 Și la trista-i adiere pălpăie făclii de ceară;
 Cântă fiorosu-i cântec cucuvaia'n depărtare
 Și'n odaie, prin unghere, chipul negrei morți apare;
 Ear pe masa mohorită, sub albi nouri de tămăie,
 Intre nalbe, flori de jale, tu dormi somn de vecinicie.

Și te-ai stins blândă ființă, ți-ai făcut pe lume rândul;
 De smintiți și de nemernici nențeles fostu-ți-a gândul;
 Milă-ți era și rușine de-astă lume. A vieții tale
 Călăuz, fără de prihană, fost-a necurmata jale;
 Și sătul de-așa miserii și de traiu-ți fără de rost,
 Vre un dor, de mai avut-ai, doară moartea, de-a fi fost!

Ș'apoi, când pustiul lumii pătimașă, 'nveninată,
 Ți-a lăsat scârba in suflet, biata minte sbuciumată;
 Când de ură și durere s'a sdrobit inima'n tine
 Și prin negrul glod al vieții să te tărăi nu-ți mai vine,
 Taina și odihna groapei, somnul cel de vecinicie,
 In săcriu, sub lutul rece, dulce trebuie să fie!

Dormi in tihnă, dormi iubite; după lume să nu-ți pară
 Rău; nici jalea, nici iubirea nu ți-ar mai răscoli eară
 Stolul junelor ilusii; intr'a mormântului noapte
 Nu-i mai auzi mișei cu-a lor bārfitoare șoapte;
 Nici prietnii cu sfaturi, nesfirșita ta odihnă
 Nu ți-or turbura deacuma; dormi iubite, dormi in tihnă!

Iași in 20 Martie, 1887.

GEORGE VASILIU.
